

شنبه ۱۸ خرداد ۱۳۹۸ • ۴ شوال ۱۴۴۰ • ۸ ژوئن ۲۰۱۹

اخبار

نیمار: فقط به بارسا می‌روم، نه رئال

روزنامه انگلیسی دیلی‌میل مدعی شد نیمار، ستاره برزیلی پاری سن ژرمن به مدیران ارشد این باشگاه اطلاع داده که با وجود تلاشهای رئال مادرید برای راضی کردن او برای انتقال به مادرید، او تنها حاضر است PSG را به مقصد بارسلونا ترک کند و نه هیچ تیم دیگری.

پیش از این روزنامه اسپورت اسپانیا نیز فاش کرده بود که با اینکه فلورنتینو پرز در روزهای اخیر سعی کرده نیمار را برای پیوستن به این باشگاه اسپانیایی متقاعد کند ولی ستاره برزیلی پیشنهادهای رئال را رد کرده است.

نیمار که دو فصل اخیر را در پاریس سپری کرده از شرایط خود در این باشگاه فرانسوی راضی است و شایعات زیادی درباره جدایی او از PSG و مقاصد احتمالی‌اش منتشر شده است. رئال مادرید و بارسلونا مهمترین مقاصدی هستند که گفته می‌شود به احتمال زیاد شاهد حضور نیمار خواهند بود.

نیمار در سال ۲۰۱۷ با قراردادی به ارزش ۱۹۸ میلیون پوند از بارسلونا به PSG منتقل شد تا رکورد نقل و انتقالات فوتبالیی در آن زمان را بشکند. دیلی‌میل می‌گوید PSG قصدی برای فروش ستاره برزیلی‌اش ندارد و او را یکی از مهره‌های اصلی خود می‌بیند و امیدوار است در فصل‌های آینده بتواند با کمک نیمار به رویایش برای قهرمانی در چمپیونزلیگ دست یابد.

از سوی دیگر نیمار این روزها وضعیت پرآشوبی دارد. او از یک سو با اتهام تجاوز جنسی روبرو شده و از سوی دیگر به دلیل مصدومیت رقابت‌های کوپا آمریکا را از دست داده و از همراهی تیم ملی کشورش در این رقابت‌ها محروم شده است.

دیلی‌میل می‌گوید در میانه اوضاع بغرنجی که نیمار با آن روبرو است، فلورنتینو پرز و دستیار او خوزه آنخل سانچز در روزها و هفته‌های گذشته بارها تلاش کرده‌اند تا نیمار را برای ترک پاریس و انتقال به برنابئو راضی کنند اما نیمار هر بار پیشنهادهای آنها را رد کرده و گفته تنها به بازگشت به تیم سابقش، بارسلونا تمایل دارد. در نهایت نیمار موضع خود را به اطلاع مدیران پاری سن ژرمن رسانده و اعلام کرده تنها تیمی که او خواهان انتقال به آن خواهد بود بارسا است و بس.

شکایت منچستر سیتی از یوفا به دادگاه CAS

بعد از گزارش چند ماه قبل اشیپگل در مورد تخلفات اسپنسمتایک باشگاه منچسترسیتی و دور زدن قوانین فریلی مالی یوفا، اتحادیه فوتبال اروپا تایید کرد که این باشگاه چنین تخلفاتی را مرتکب شده و مسئولان لیگ برتر نیز پرونده جداگانه ای برای بررسی این موضوع باز کرده اند.

در این بین، نشریه نیویورک تایمز ادعا کرد که ممکن است منچسترسیتی به دلیل این تخلفات، برای یک فصل از حضور در لیگ قهرمانان اروپا محروم شود.

این در حالی است که باشگاه منچسترسیتی بارها انجام هرگونه اقدام غیرقانونی را رد کرده و انتشار چنین گزارش هایی را اقداماتی برای ضربه زدن به سابقه و منافع مالی این باشگاه توصیف کرده است.

اکنون مدیران سیتی از باشگاه حکمیت ورزشی خواسته اند در مورد حکم یوفا، فرجام خواهی کنند. در بیانیه CAS آمده است:« دادگاه حکمیت ورزشی شکایتی که از سوی باشگاه منچسترسیتی علیه اتحادیه فوتبال اروپا ارائه شد را دریافت کرد.

این دادخواست علیه تصمیماتی که توسط بخش تحقیقات مالی یوفا علیه باشگاه منچسترسیتی برای تخطی از قوانین فریلی مالی و باشگاه داری یوفا گرفته شده، ارائه شده است.» منچسترسیتی این فصل توانست برای دومین سال پیاپی قهرمان رقابت های لیگ برتر انگلیس شود اما اکنون حضورش در رقابت های فصل آینده لیگ قهرمانان در هاله ای از ابهام قرار دارد.

لیورپول شنبه شب موفق شد تاتنها

را ۲-۰ شکست دهد تا برای ششمین بار (دومین بار در فضای لیگ قهرمانان اروپا) بر برام اروپا بایستد. لیورپول که برای آخرین بار در سال ۱۹۹۰ قهرمانی در لیگ انگلیس را تجربه کرده (زمانی که هنوز لیگ برتر به وجود نیامده بود و این مسابقات، لیگ دسته اول نام داشت) در سال ۲۰۰۵ اولین قهرمانی خود در لیگ قهرمانان اروپا را جشن گرفت و همان زمان، رکورد بیشترین فاصله بین آخرین قهرمانی در لیگ و قهرمانی اروپا را با ۱۵ سال به نام خود ثبت کرد.

۱۴ سال گذشت و لیورپول در این سال ها هرچند در ۳ فصل (۲۰۰۸-۰۹، ۲۰۱۴-۲۰۱۳، ۲۰۱۸-۱۹) بسیار به قهرمانی در لیگ برتر نزدیک شد، اما باز هم موفق به کسب جام لیگ برتر نشد تا در فضایی که حتی تیم هایی نظیر بلکبرن و لسترسیتی هم قهرمانی در آن را تجربه کرده اند، تعداد جام های لیورپول صفر باشد. قرمزهای مرسی ساید با قهرمانی در فصل ۱۹-۲۰۱۸، رکورد ۱۴ سال قبل خود را هم ارتقا دادند و اکنون فاصله آخرین قهرمانی لیگ و آخرین قهرمانی اروپایی را به ۲۹ سال رسانده اند، رکوردی که بعید به نظر می‌رسد به این زودی ها شکسته شود.

البته باید این را هم در نظر داشت که در صورت پیروزی تاتنها، این رکورد (بیشترین فاصله بین آخرین قهرمانی لیگ و قهرمانی اروپایی) در اختیار اسپرز قرار می‌گرفت. چرا که از آخرین قهرمانی تاتنها در سطح اول فوتبال انگلیس، ۵۸ سال می‌گذرد!

لیورپول در حالی این رکورد ویژه را ثبت کرده که پیش از این، انتقادات در خصوص ترجیح قهرمانی اروپایی بر قهرمانی داخلی بر رئال مادرید وارد بود. رئال که با ۷ قهرمانی در فضای جدید (از فصل ۹۳-۱۹۹۲ تاکنون) رکورد دار است، تنها در یکی از این ۷ فصل توانسته همزمان با قهرمانی اروپایی خود، در لالیگا نیز قهرمان شود و در بعضی از قهرمانی های اروپایی خود، توانسته در لالیگا عنوانی بهتر از چهارمی و پنجمی را کسب کند.

اما آیا کسب این دوگانه و قهرمانی همزمان در لیگ داخلی و اروپا همیشه اینقدر دشوار بوده و تیم ها مجبور بوده اند از بین این دو، یکی را انتخاب کنند؟ در ادامه نگاهی خواهیم داشت به تیم هایی که در فصل قهرمانی اروپایی خود، در لیگ های داخلی نیز قهرمان شده اند:

مارسی (۹۳-۱۹۹۲): آث میلان (۹۴-۱۹۹۳): آژاکس (۹۵-۱۹۹۴): منچستر یونایتد (۹۹-۱۹۹۸)
بايرن مونيخ (۰۱-۲۰۰۰): پورتو (۰۴-۲۰۰۰): بارسلونا (۰۶-۲۰۰۵): منچستر یونیتد (۰۸-۲۰۰۷): بارسلونا (۰۹-۲۰۰۸): اینترمیلان (۱۰-۲۰۰۹): بارسلونا (۱۱-۲۰۱۰): بايرن مونيخ (۱۳-۲۰۱۲): بارسلونا (۱۵-۲۰۱۴): رئال مادرید (۱۷-۲۰۱۶)

این آمار نشان می‌دهد که در ۲۷ دوره



برگزار شده از رقابت های لیگ قهرمانان اروپا، تنها در ۱۴ دوره (۵۱،۸ درصد) تیم های قهرمان اروپا در لیگ های داخلی خود نیز به قهرمانی رسیده اند. در این بین شاید موفق ترین تیم ها بارسلونا، منچستریونایتد و بايرن مونيخ باشند که در تمامی فصل های قهرمانی خود در اروپا، در لیگ های داخلی‌شان نیز به قهرمانی رسیده اند.

اما عملکرد قهرمانان ۱۳ دوره دیگر به چه شکل بوده است؟ ابتدا بیابید و به ضعیف ترین قهرمانان اروپایی (از نظر رتبه در لیگ داخلی) اشاره کنیم. ضعیف ترین قهرمان اروپا چلسی در فصل ۱۲-۲۰۱۱ است که در فصلی که به قهرمانی اروپا رسید، در لیگ برتر در رده نازل ششم قرار گرفت و تنها به لطف سهمیه قهرمانی اش توانست در رقابت های فصل بعد حاضر باشد؛ سهمیه ای که به قیمت حذف تاتنها (تیم چهارم فصل ۱۲-۲۰۱۱ لیگ برتر) از مسابقات فصل بعد لیگ قهرمانان تمام شد.

بعد از چلسی ۱۲-۲۰۱۱، نوبت به رئال مادرید فصل ۰۰-۱۹۹۹ و لیورپول فصل ۰۵-۲۰۰۴ می‌رسد که در شرایطی قهرمان اروپا شدند که نتوانستند در لیگ هایشان، عناوینی بهتر از

یوونتوس در فصل ۹۶-۱۹۹۵ و در قهرمانی اروپا، تیم دوم سری آ بود. بوروسیا دورتموند اوتار هیسفلد در شرایطی قهرمان سال ۹۷ اروپا شد که در بوندسلیگا با فاصله ای ۸ امتیازی نسبت به بايرن مونيخ در رده سوم قرار گرفته بود و رئال مادرید یوپ هاینسک در سال ۹۸ در شرایطی طلسم ۲۲ ساله خود در اروپا را می‌شکست که با ۱۱ امتیاز اختلاف نسبت به بارسلونا، تیم چهارم لالیگا شده بود. وضعیتی که بهانه خوبی به لورنوز سانز برای اخراج مربی آلمانی می‌داد.

رئال دل‌پوسکه در سال ۲۰۰۲ و در فصل قهرمانی رئال در گلاسکو، تیم سوم لالیگا شده بود و یک فصل بعد، میلان کارلو آنچلوتی نیز دقیقاً همین وضعیت را تکرار می‌کرد. درباره

وقتی قهرمانی در اروپا از قهرمانی داخلی آسان‌تر است

رئال مادرید در سال های ۹۸ و ۲۰۰۰

قهرمان لالیگا نشد اما این تیم آخرین قهرمانی لالیگایی خود را در فصل ۹۷-۱۹۹۶ جشن گرفته بود و قبل از قهرمانی ۲۰۰۲ نیز، قهرمانی فصل ۰۱-۲۰۰۰ را کسب کرده بود. قبل از قهرمانی فصل ۱۴-۲۰۱۳ لیگ قهرمانان نیز، رئال برای رجوع به آخرین قهرمانی داخلی اش نیازی به رجوع به کتاب های تاریخ نداشت، چرا که در فصل ۱۲-۲۰۱۱ با ژوزه مورینیو قهرمانی ۱۰۰ امتیازی خود را جشن گرفته بود.

در زمان قهرمانی میلان در فصل ۰۳-۲۰۰۲، از آخرین قهرمانی این تیم در سری آ ۴ سال می‌گذشت و میلان در هنگام برپایی جشن قهرمانی اروپا در سال ۲۰۰۷، حسرتی ۳ ساله برای فتح سری آ داشت. چلسی نیز تنها ۲ فصل قبل از قهرمانی اروپایش قهرمانی لیگ برتر انگلیس را تجربه کرده بود.

دلایل زیادی برای این اتفاقات می‌توان برشمرد. بسیاری از طرفداران رئال تیمشان را تیمی اروپایی می‌دانند و معتقدند این تیم حتی در بدترین روزهای داخلی اش، راه نتیجه گرفتن در مسابقات قاره ای را به خوبی بلد است. این نکته را درباره میلان کارلو آنچلوتی نیز می‌توان ذکر کرد. نکته دیگر آن که برخی از تیم ها در مقطعی از فصل، زمانی که می‌دانند نباید امیدوی برای فتح لیگ داشته باشند، تمرکز خود را معطوف رقابت های اروپایی کرده و به نتایج درخشانی نیز دست می‌یابند.

برای مثال ویسنته دل بوسکه در نوامبر ۱۹۹۹ در شرایطی پای به رئال گذاشت که این تیم با جان توشاک نتایج کابوس واری می‌گرفت. این وضعیت برای روبرتو دی‌متئو و چلسی که او از آندره ویاش بواش تحویل گرفت نیز صادق است. (چلسی به دنبال شکست مقابل ناپولی در بازی رفت مرحله یک هشتم، حتی در استانه حذف از اروپا هم بود) لیورپول رافائل بنیتس در فصل ۰۵-۲۰۰۴ نیز خیلی زود متوجه شد که قهرمان فصل لیگ برتر، تیمی غیر از چلسی ژوزه مورینیو نخواهد بود.

خیلی از طرفداران لیورپول در همین فصل و در شرایطی که لیورپول بیش از همیشه به قهرمانی در لیگ برتر نزدیک بود، ترجیح می‌دادند تیمشان در اروپا حذف شود و به قهرمانی در لیگ برتر برسد. اما این اتفاق رخ نداد تا در فصلی که لیورپول بر بام اروپا ایستاد، حسرت طرفداران لیورپول برای قهرمانی در سطح اول فوتبال انگلیس ۳۰ ساله شود.

شاید فصل ۲۰-۲۰۱۹ بهترین آزمون برای لیورپول و یورگن کلوپ باشد. آن ها در این فصل دیگر دغدغه ای برای بازی های اروپایی نخواهند داشت و می‌توانند تمرکز خود را معطوف لیگ برتر کنند. اگر ناکامی لیگ برتری برای قهرمانی در لیگ کشیده بودند. یوونتوس مارچلو لیپی و دورتموند اوتمار هیسفلد یک سال قبل از قهرمانی های اروپایشان، قهرمان لیگ های داخلی شده بودند و در حقیقت به عنوان قهرمان لیگ های ایتالیا و آلمان، توانسته بودند پای به عرصه اروپایی بگذارند.

اوباما و مسی و جان اسنو

اوباما، مسی و جان اسنو در کنار هم

و اتوریته پیدا کرده، فردیت هم رشد کرده است. رشد فردیت، برخلاف آنچه در بدو امر ممکن است به نظر آید، با قهرمان‌پروری منافات دارد؛ چراکه قهرمان، فردی بزرگ است که توده‌های مطیع و پیرو به دنبالش راه می‌افند و برایش هورا می‌کشند و هیلهه می‌کنند. اما وقتی که فردیت و نفرد فراگیر می‌شوند، هر کسی برای خودش کسی می‌شود. یعنی دیگر ما با یک فرد و یک توده مواجه نیستیم، بلکه با «فرد» مواجهیم؛ افرادی که چه بسا هر یک رای و نظری دارند و سر متابعت و پیروی و دنباله‌روی از زید و عمرو هم ندارند. البته در عالم واقع همواره حدی از «پیروی توده‌ها» از اشخاص شاخص باقی می‌ماند ولی هر چه فردیت در فرهنگ یک جامعه پررنگ‌تر باشد، «فرهنگ تبعیت» در آن جامعه کم‌رنگ‌تر می‌شود. در چنین اتمسفری، احتمال ظهور قهرمانانی که یک‌تنه کار را پیش می‌برند و خلقي را به سعادت می‌رسانند، کمتر می‌شود؛ چراکه فرهنگ دموکراتیک، فرهنگ چون‌وچراست و چون‌وچرا، بسته به ضعف و قوتش، با دنباله‌روی و پذیرش زیردستی کم و بیش منافات دارد. برخی مخالفان دموکراسی، در آرزوی آندک که در جهان جدید هم، مثل داستان‌های جهان قدیم (و نه لزوماً واقعیت جهان قدیم)، از دل توده‌های فاقد فردیت و تشخص، مردی از خویش برون آید و کاری بکند. یعنی یک نفر از دل جمع سر بر آورد و چنان کند که باید، ی‌توجه به نظر عموم مردم، به گونه‌ای عمل کند که مصلحت عمومی تأمین شود. پربیداست که در چنین نگرشی، «عقل جمعی» هیچ اعتباری ندارد و فردی که چنین رای یا آرزویی دارد، برای عقل مردم تره هم خرد نمی‌کند. در قسمت پایانی فصل آخر سریال بازی تاج و تخت، در سکانسی که دنریس تارگین به دست جان اسنو کشته شد، بحث طرفین دقیقاً بر سر قدرت تشخیص مصلحت و حق تعیین سرنوشت



شماره ۲۷۴۱

اخبار

انتقال یوویچ و شروع پروسه بازسازی رئال

لوکا یوویچ، مهاجم ۲۱ ساله آینترناخت فرانکفورت و یکی از پدیده‌های این فصل بوندسلیگا، با قراردادی پنج ساله و مبلغ ۶۵ میلیون یورو راهی سانتیاگو برنابئو شده تا پروسه بازسازی رئال مادرید با زین‌الدین زیدان برای فصل آینده را کلید بزند.

سن پایین، مبلغ بالای ترنسفر، و تجربه پایین یوویچ در بالاترین سطح فوتبال اروپا، روزهای نه چندان ساده‌ای را برای او در پایتخت اسپانیا پیش‌بینی می‌کند. اما ستاره این فصل فرانکفورت از همان ابتدای فوتبال حرفه‌ای‌اش عادت به قرار گرفتن در مرکز توجه مطبوعات داشته. وقتی یوویچ ۱۸ ساله بود و برای ستاره سرخ بلگراد بازی می‌کرد زودزان تریچ، مدیر باشگاه، اعتقاد داشت او به زودی به یکی از بهترین مهاجمین اروپا تبدیل خواهد شد.

یک سال بعد یوویچ راهی بنفیکا شد. اما برای پیدا کردن جایی در ترکیب اصلی این تیم پرتغالی به مشکلات زیادی برخورد کرد. تا اینکه سال ۲۰۱۷ انتقال قرضی او به فرانکفورت از راه رسید و دوران جدیدی برای پیشرفتش شروع شد. یوویچ در اولین فصل حضور در بوندسلیگا در ۲۲ بازی هشت بار گلزنی کرد، آماری که حالا در این فصل، در فاصله تنها یک هفته به پایان لیگ، به عدد ۱۷، در ۲۳ بازی رسیده است.

یوویچ که ماه اکتبر در جریان پیروزی ۷-۱ تیمش برابر فورتونا دوسلدورف، پنج بار دروازه حریف را باز کرد، فرصت این را دارد که حتی سرنوشت بوندسلیگا را هم عوض کند. فرانکفورت امروز برابر بایرن مونیخ در آلینانس آرن‌ا به زمین می‌رود و در صورت پیروزی در این بازی، و البته پیروزی بوروسیا دورتموند برابر بوروسیا مونشن‌گلادباخ، عنوان قهرمانی لیگ بعد از شش سال از دست‌های باواریایی‌ها خارج خواهد شد. اما حضور یوویچ در رئال چه معنایی برای آینده کریم بنزما خواهد داشت؟ الکساندر مایر، مهاجم سابق فرانکفورت، یوویچ را بهترین تمام‌کننده‌ای که تا به حال کنارش بازی کرده بود می‌دانست، به خصوص با تاکید روی دو پا و بدن و قدرت او در بازی هوایی. بدین ترتیب با توجه به تمایل زیدان برای استفاده از سیستم ۳-۴-۳ بعدد ستان جایی برای دو مهاجم شماره ۹ به صورت همزمان در ترکیب رئال پیدا شود. معادلات تیم زیدان برای فصل آینده اندکی پیچیده‌تر می‌شود وقتی به یاد بایرم بنزما فصلی چشمگیر را پشت سر گذاشته و با وجود آشوبی که رئال را درگیر خودش کرده بود و شاهد حضور سه مربی مختلف در یک فصل بود، مهاجم فرانسوی مادریدی‌ها بهترین دوران کل فوتبالش، از نظر تعداد گل‌های زده، را پشت سر گذاشت. بنزما امسال مرز ۳۰ گل در رقابت‌های مختلف را رد کرد، رکوردی که آخرین بار فصل ۲۰۱۱ بهش رسیده بود.

برای فراموش کردن این فصل بدون جام، و شکست‌های خانگی بسیار تلخ برابر بارسلونا و آژاکس که رئالی‌ها را از کوپا و دل‌ری و چمپیونز لیگ حذف کرد و امیدهای آن‌ها برای قرار گرفتن در کورس قهرمانی لا لیگ را هم به پایان برد، زیدان نیاز به بازسازی‌ای اساسی در تیمش دارد. جنگیدن برای فتح لیگ کف انتظارات هویدران و هواداران رئال برای فصل آینده است و

با توجه به احتمال بسیار بالای پیوستن آنتوان گریژمن به بارسلونا باید انتظار رفت و آمدهای زیادی در برنابئو هم داشت. کریستیانو رونالدو فصل پیش رئال را ترک کرد. گرت رتبه هم که قرار بود ستاره اول رئال در دوران پسا-رونالدو شود، با آینده‌ای نامعلوم روبروست و جدا شدنش از جمع مادریدی‌ها در تابستان کاملاً محتمل است. بدین ترتیب رئال نیاز به خط حمله‌ای تازه دارد، مثلی که می‌تواند با سه راس یوویچ، ونیسیوس جونیور و ادن ازاد ساخته شود.

ونیسیوس ۱۸ ساله فصل پیش با مبلغ ۳۸ میلیون پوند از فلامینگو به رئال پیوست و با اینکه فرصت زیادی برای بازی کردن به دست نیاورد که کلا سه گل در رقابت‌های مختلف برای تیمش زد، گوشه‌نگاه‌هایی از استعداد و پتانسیل بالایش را به نمایش گذاشت. مصدومیت این پدیده برزیلی باعث شد تا او مقطع پایانی فصل را از دست بدهد و حالا باید منتظر بود و دید آیا زیدان هم به اندازه سانتیاگو سولاری به او اعتقاد خواهد داشت یا نه.

میلیون پوند از فلامینگو به رئال پیوست و با اینکه فرصت زیادی برای بازی کردن به دست نیاورد که کلا سه گل در رقابت‌های مختلف برای تیمش زد، گوشه‌نگاه‌هایی از استعداد و پتانسیل بالایش را به نمایش گذاشت. مصدومیت این پدیده برزیلی باعث شد تا او مقطع پایانی فصل را از دست بدهد و حالا باید منتظر بود و دید آیا زیدان هم به اندازه سانتیاگو سولاری به او اعتقاد خواهد داشت یا نه.

میلیارد آمریکایی-ایتالیایی مالک جدید فیورنتینا

باشگاه فیورنتینا به صورت رسمی تحت مالکیت میلیاردر آمریکایی-ایتالیایی درآمد. سهام باشگاه فیورنتینا به ارزش ۱۶۰ تا ۱۷۰ میلیون یورو که «روکو کومیسو»، فروخته شده است و او اعلام کرد که از سه سال پیش تا به امروز در حال رایزنی برای خرید تیم بنفش‌پوش فلورانس بوده است.

این مرد ۶۹ ساله که اصالتاً ایتالیایی است اما شهروند آمریکا محسوب می‌شود و مالک یکی از شرکت‌های رسانه‌های معروف این کشور نیز است، گفت: من همیشه طرفدار فوتبال ایتالیا بوده ام و هیچ واژه‌ای را برای توصیف خوشحالی‌ام از کسب فرصت نقش‌آفرینی در تاریخ باشگاه باسابقه‌ای مانند فیورنتینا نمی‌توانم پیدا کنم.

شرکت تلویزیونی که کومیسو مالک آن است، پنجمین شرکت تلویزیونی کابلی بزرگ آمریکا محسوب می‌شود. او پیش از فیورنتینا، سهام باشگاه نیویورک کاسموس آمریکا را هم خریداری کرده بود.کومیسو که طبق اعلام نشریه فوربس یکی از ۵۰۰ فرد ثروتمند آمریکا است، سال گذشته تلاش کرد که باشگاه میلان را بخرد اما یونگ‌هونگ‌لی مالک وقت باشگاه حاضر نشد روسوئی را به او بفروشد اگرچه نانوانی او در بازپرداخت وام‌هایی که برای خرید میلان گرفته بود سبب شد که مالکیت این باشگاه به مؤسسه وام دهنده، «لیوت» انتقال پیدا کند.